

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **T. O.**
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem
advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2022, č. j. JMK 44639/2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti na silnici pro motorová vozidla v obci. Podle žalobce se správní orgány při svém rozhodování o přestupkové odpovědnosti žalobce dopustily několika pochybení. Krajský soud proto musel posoudit, zda to žalobce namítá důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce dne 18. 8. 2021 krátce před třetí hodinou odpoledne překročil nejvyšší povolenou rychlost na Sportovní ulici v Brně. Policejní hlídka mu pomocí rychloměru naměřila rychlost 100 Km/h (po odečtu odchylky 97 km/h). V daném úseku přitom byla nejvyšší povolená rychlost 80 km/h.
3. Magistrát města Brna („magistrát“) rozhodnutím ze dne 18. 11. 2021, č. j. ODSČ-72472/21-20 („rozhodnutí magistrátu“), uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Při stanovení výše pokuty přihlédl k tomu, že v rámci dané skutkové podstaty žalobce překročil povolenou rychlost výrazně. Ve prospěch žalobce naopak hrálo to, že se za poslední rok žádného přestupku nedopustil a ten aktuální spáchal nedbalostně.
4. Proti rozhodnutí městského úřadu žalobce podal odvolání. Vznese dvě námítky. V první rozporoval správnost provedení měření. Tvrdil, že z výstupu z rychloměru je patrné, že došlo k reflexi, která výsledek měření zkresluje. Navrhoval provést k důkazu návod k obsluze. Dále namítal, že v daném místě je nejvyšší povolená rychlost 110 km/h, nikoliv 80 km/h. Přestupku se proto nedopustil. Mapové podklady, z nichž vycházel magistrát, jsou staré. Žalobce doplnil vlastní aktuálnější screenshoty, ze kterých podle něj plyne, že značka označující začátek Brna byla v rozhodné době posunuta blíže centru. Zároveň navrhl ohledání místa.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 3. 2020, č. j. JMK 44639/2022 („rozhodnutí žalovaného“), odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí magistrátu. Konstatoval, že podklady rozhodnutí jasně prokazují, že žalobce v daném místě jel rychlostí 97 km/h. Zároveň měl za prokázané, že nejvyšší povolená rychlost stanovená obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích byla 80 km/h. Jednalo se o silnici pro motorová vozidla v obci. Žalovaný na základě místní znalosti daného místa ví, že se umístění dopravní značky obce neměnilo. Ze snímku, který doložil žalobce, není zřejmé, z jakého je místa. Ohledání místa by bylo nadbytečné. Žalobce nezpochybnil závěry magistrátu. Žalovaný odmítl také provedení návodu k obsluze, který je správním orgánům i žalobci znám. Konstatoval, že z pozice vozidla na snímku je zcela zřejmé, že k reflexi nedošlo. Vozidlo se nachází zadní částí v radarovém svazku, který je na snímku zobrazený. A současně se vozidlo na snímku nachází ve zcela standardní pozici. Dokonce je na snímku celé. Jedním z projevů reflexe je, že vozidlo se na snímku nenachází, na snímku nachází pouze jeho část, případně ke změření rychlosti vůbec nedojde. Na základě pozice vozidla nelze mít pochybnosti o tom, že rychlost byla změřena právě tomuto vozidlu. K žádnému odrazu od svodidel nacházejících se za ním nebo křovisek dojít nemohlo.

III. Obsah žaloby

6. Žalobce uplatňuje několik žalobních námitek. První se týká uložené pokuty. Magistrát nesprávně hodnotil povahu a závažnost přestupku. Nehodnotil všechny okolnosti podle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. Vynechal ty svědčící ve prospěch žalobce, jako je například hodnocení významu a rozsahu následku přestupku. Správní orgán měl zohlednit ve prospěch žalobce, že přestupek neměl žádný následek (nedošlo k nehodě atd.). Magistrát taky nijak nevysvětlil, jak přihlédl ke způsobu spáchání přestupku a jeho okolnostem.

Ohledně způsobu spáchání přestupku není v rozhodnutí nic. To způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

7. Skutkový stav, z něhož správní orgány vycházely, podle žalobce nemá oporu ve spise. Existoval spor o tom, jaká byla v místě přestupku nejvyšší povolená rychlost. Stály proti sobě dva důkazy – jedna fotografie dopravního značení z března 2020, kterou předložil magistrát, a aktuálnější fotografie žalobce z února 2022. Žalovaný tento rozpor neodstranil. Pouze odkázal na svou znalost místních podmínek. Žalovaný neoprávněně upřednostnil jeden důkaz před druhým a odmítl místní šetření.
8. Žalobce v odvolání namítal, že provedené měření bylo z důvodu reflexe nepřesné. Žalovaný odmítl provést navržené důkazy, zároveň ale nevyvrátil technické argumenty žalobce. Toliko předložil vlastní, alternativní a nepřezkoumatelnou úvahu. Jeho tvrzení však nemají oporu v provedeném dokazování. Rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné.
9. V poslední námitce žalobce projevuje pochybnosti o výstupu z rychloměru. V tabulce pod snímkem v kolonce „druh vozidla“ je uvedeno „nedef. druh“. Podle návodu k obsluze rychloměru však rychloměr vyhodnotí, zda se jedná o osobní nebo nákladní vozidlo, na základě změřené délky vozidla (tj. doby odrazu radarového signálu), a tento údaj do tabulky zapíše. Pokud rychloměr vygeneroval výstup, který nemá náležitosti v souladu s návodem, je tento výstup nespolehlivý. Ani žalovaný nerozporoval, že rychloměr na základě délky vozidla vyhodnocuje, zda objekt, který změřil, je osobním, nebo nákladním vozidlem. Tvrdí však, že toto vyhodnocení se projevuje piktogramem na snímku. Není však jasné, jak k tomu žalovaný dospěl. Výstup z rychloměru tedy vyvolává pochybnosti, které žalovaný neodstranil.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný oponuje, že magistrát uložil pokutu po právu. Nemusel vzít v úvahu všechny okolnosti demonstrativně uvedené v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobce spáchal ohrožovací delikt, není proto podstatné, že nedošlo k žádnému konkrétnímu negativnímu následku. Výše pokuty je adekvátní.
11. Nebyl důvod k provedení místního šetření. Snímek, který doložil žalobce, nevyvolal žádné pochybnosti o změně dopravního značení. Od března 2020 nedošlo na daném místě ke změně v dopravním značení. To plyne nejenom z místní znalosti žalovaného, ale také z podkladů od policistů. Ze snímku, který doložil žalobce, není zřejmé, z jakého je místa, ani z jakého je období.
12. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by výstup z rychloměru nebyl průkazný. Chyby měření nelze dovozovat z hypotetických tvrzení. Pokud by při měření došlo k nějaké chybě, bylo by to ze snímku zřejmé. Vozidlo žalobce je na snímku v radarovém svazku, mezi ním a rychloměrem není žádná překážka, která by mohla zkreslit výsledek měření. Provádění důkazu návodem k obsluze by bylo nadbytečné. Bylo zřejmé, že žalobce návod k obsluze zná.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání, protože s tím obě strany souhlasily.

14. Žaloba *není důvodná.*

a. Odůvodnění výše pokuty

15. Odůvodnění uložené pokuty považuje žalobce za nepřezkoumatelné, protože magistrát nezohlednil všechna zákonná kritéria. A dostatečně nezdůvodnil, jaký vliv na výši sankce měly ta, která zohlednil.
16. Žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci v prvním případě o 17 km/h. Za tento přestupek lze uložit pokutu ve výši 1 500 až 2 500 Kč [§ 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu]. Magistrát žalobci uložil pokutu přesně v polovině tohoto rozpětí. V neprospěch žalobce zohlednil míru překročení rychlosti. V jeho prospěch naopak zohlednil nedbalostní zavinění a skutečnost, že za poslední rok jiný přestupek nespáchal.
17. Odůvodnění výše pokuty krajský soud nepovažuje za nepřezkoumatelné. Uložení pokuty v konkrétní výši je otázkou správního uvážení správních orgánů. To podléhá soudnímu přezkumu pouze v omezené míře. Krajský soud může zkoumat jenom to, zda nedošlo ke zneužití správního uvážení či překročení jeho mezí. A zda jsou z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů dostatečně zřejmé úvahy, kterými se řídily při stanovení konkrétní výše ukládané pokuty. Zákonné rozpětí možné pokuty od 1 500 do 2 500 Kč přitom neposkytuje správním orgánům příliš široký prostor, ve kterém se při určení konkrétní výše pokuty mohou pohybovat. Při takto bagatelním přestupku skutečně nelze od správních orgánů požadovat, aby se ve svém rozhodnutí podrobně vypořádaly se všemi kritérii, které navíc pouze demonstrativně upravují § 37 a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.
18. Magistrát hodnotil zejména závažnost přestupku a v tomto ohledu přihlédl k míře překročení rychlosti. Tento postup považuje krajský soud za správný. Při přestupcích spočívajících v překročení nejvyšší povolené rychlosti to bude právě míra překročení této rychlosti, která bude odrážet intenzitu dotčení zákonem chráněného zájmu.
19. Žalobce namítá jedinou konkrétní okolnost, jejíž zohlednění v jeho prospěch v rozhodnutí správních orgánů postrádá – to, že přestupek neměl žádný negativní následek. K této okolnosti však správní orgány nepřihlédly důvodně. Jak správně poznamenal žalovaný, rychlá jízda je ohrožovacím přestupkem. V takovém případě při ukládání sankce nelze ve prospěch žalobce zohlednit, že jeho jednáním nedošlo k dopravní nehodě či jinému škodlivému následku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 284/2018-32).
20. Rozhodnutí magistrátu z výše uvedených důvodů není ve vztahu k stanovení výše pokuty nepřezkoumatelné. Výši pokuty správní orgán dostatečně individualizoval a přihlédl k okolnostem, které byly pro její určení relevantní. Tato námitka proto není důvodná.

b. Prokázání nejvyšší povolené rychlosti v místě měření

21. Žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost na silnici pro motorová vozidla v obci. Zákon o silničním provozu ji omezuje na 80 km/h (§ 18 odst. 4). Vzhledem k tomu, že nejvyšší povolená rychlost plyne přímo ze zákona, správní orgány neměly povinnost prokazovat, že v daném úseku neplatila jiná, než zákonem upravená rychlost. Proto žalovaný správně odmítl provedení místního šetření. Žalovaný pak nad rámec svých povinností doložil do spisu screenshot místa, kde došlo k měření rychlosti ze serveru *mapy.cz*. Že se skutečně jedná o místo měření, dokládají GPS souřadnice, které odpovídají těm ve výstupu z rychloměru. Z této fotografie sice není zřejmé, jaká úprava

nejvyšší povolené rychlosti v daném místě a v daném čase platila. Je však jasné vidět, že se jedná o rychlostní silnici, která prochází obcí.

22. Žalobce se v odvolacím řízení snažil zpochybnit, že by k jeho změření došlo v Brně. Doložil dva screenshoty z *googlemaps*. Jeden z nich zobrazuje značku cesta pro motorová vozidla, která se nachází na silnici I/43 (resp. E461) ve směru na Brno u obce Česká. Druhý z nich zobrazuje značku označující začátek Brna na ulici Hradecká. Tyto podklady však závěry správních orgánů skutečně nemohly zpochybnit. Ke změření rychlosti žalobce došlo na úplně jiném místě (ulice Sportovní), než jsou místa zobrazená na jím doložených mapových podkladech.
23. Žalobce nenamítal, že by v místě přestupku platila jiná než zákonná úprava nejvyšší rychlosti. Snažil se tvrdit, že rychlost jeho vozidla policisté změřili mimo obec. To se mu však ani náznakem nepodařilo. Krajský soud na rozdíl do žalobce nevidí problém v tom, že žalovaný argumentoval také „místní znalostí“. Vzhledem k tomu, že šlo pouze o otázku, zda se určité místo nachází v Brně nebo mimo něj, lze akceptovat, že úřední osoba správního orgánu sídlícího v Brně bude tuto místní znalost skutečně mít. Správní orgány ve vztahu k úpravě rychlosti v místě měření dostatečně zjistily skutkový stav. Žalobci se jej nepodařilo zpochybnit.

c. Průkaznost výstupu z rychloměru

24. Ve vztahu k výstupu z rychloměru žalobce, stejně jako v odvolání namítá, že vzbuzuje pochybnosti o přesnosti měření. V kolonce druh vozidla chybí údaj o tom, že jde o osobní vozidlo. Kromě toho podle žalobce mohlo dojít k reflexi, která ovlivnila naměřenou rychlost. Žalovaný tyto námitky nevypořádal dostatečně. Krajský soud však ani v tomto bodu nemohl dát žalobci za pravdu.
25. Výstup z rychloměru je v zásadě jediným důkazem o překročení rychlosti žalobcem. V případech přestupků spočívajících v překročení rychlosti se jedná o standardní důkazní prostředek, pomocí kterého správní orgány prokazují konkrétní rychlost vozidla v daném místě. Pokud ve správním řízení nevystanou relevantní pochybnosti o správnosti měření, správní orgány nemají povinnost vést tímto směrem dokazování a blíže se touto otázkou zabývat. Nemusí tak např. prokazovat, že se měřilo v souladu s návodem k obsluze a že výsledná fotografie a záznam z rychloměru přesně zachycuje rychlost měřeného vozidla.
26. Důkazní břemeno v přestupkovém řízení leží primárně na správním orgánu. Pokud ale obviněný z přestupku zpochybňuje některý z důkazů, je pak na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37, shodně bod 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 100/2019-57). V tomto případě výstup z rychloměru nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že by měření neproběhlo správně. Dostatečně kvalitní fotografie zachycuje jediné vozidlo, se zřetelně čitelnou poznávací značkou. Mezi radarem a vozidlem nejsou žádné překážky. Ověřovací list rychloměru ve správním spise dokládá, že rychloměr byl řádně certifikován, tj. byl technicky plně způsobilý k měření. Namítá-li žalobce, že výsledek měření mohla zkreslit reflexe, jedná se pouze o spekulaci. To platí i o jeho tvrzení, že na výstupu z rychloměru chybí údaj o typu vozidla.
27. Námitkou založenou na tvrzené nepřesnosti měření či nedodržení návodu k obsluze se správní soudy ve své rozhodovací činnosti již opakovaně zabývaly. A to i přímo ve vztahu k rychloměru Ramer 10 C, který i v tomto případě měřil rychlost vozidla žalobce. Z této

judikatury plyne, že pokud by u tohoto typu rychloměru nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud radar vytvoří záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, bod 22; ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-37, bod 14).

28. Pouhá teoretická domněnka žalobce o nesprávnosti měření nezpochybňuje tento důkazní prostředek takovým způsobem, ze kterého by plynula povinnost správního orgánu tvrzení žalobkyně dále ověřovat a provést navrhovaný důkaz návodem k obsluze. Způsob, jakým žalovaný na tuto námitku reagoval, je proto dostatečný.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce